બનામે ખુદા.

ધી એમપ્રોઝયા પારસી નાટક કુંપની.

ખેલ નામે.

ઝહરી સાંપ.

નામના નાટકનાં ગાયનો.

છપાવી પસીદ્ધ કરનાર.
ધી એમપ્રોઝયા પારસી નાટક કુંપનીના
માલેક મીસ ગુલનાર.
હાલ મુકામ ભરૂચ.

સુરત ભાગાતળાવ રોડ ઉપર આવેલા ધી "રાંદેર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે છાપી.

કીંમત ત્રણ આના.

બનામે ખુદા.

ધી એમબ્રોઝયા પારસી નાટક કુંપની.

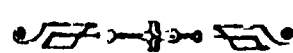
ખેલ નામે.

ઝહરી સાંપ.

નામના નાટકનાં ગાયનો.

છપાવી પસીદ્ધ કરનાર.

ધી એમબ્રોઝયા પારસી નાટક
કુંપનીના માલેક.

સુરત ભાગાતળાવ રોડ ઉપર આવેલા ધી "રાંદેર"
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે છાપી.

કીંમત ત્રણ આના.

૪૮૭૦

નાટકનાં પાત્રો.

પુરૂષ પાત્રો.

સુલ્તાને અવધ—અવધ દેશનો શહેનશાહ.

બા.કર—પોતાના માલિક બા.કરનૂ ખૂન કરીને સલ્તનત પચાવી બેઠેલો પટનાનો નવ્વાબ.

શરીફ, કયૂમ, આરિશ—બનાવટી નવ્વાબના પ્રપંચી સાથી.

સલીમ—પટનાના હ.કદાર માલિક બા.કરનો નાનો બેટો બાપના .ખૂનની .ખબર ન હોવાથી નવ્વાબનો થઇ રહેલો વફાદાર .ખ.જાનચી અને મામૂનાનો ભરથાર.

નાહરસિંહ—સાચા નવ્વાબનો વડો દીકરો યાસીન બિન બા.કર તે પોતાના બાપના ખૂનનું વેર લેવાને થયલા ડાકૂઓનો સરદાર.

અકબર—પટનાના મર્હૂમ સાચા નવ્વાબનો નિમક હલાલ નોકર.

અ.જી.જ—અકબરનો દીકરો. ચમેલીનો આશક.

બહેરામખાં—પટનાનો માજીવ.જીર બનાવટી નવ્વાબનો સસરો.

હમીદ—બહેરામખાનો દીકરો અકબરીનો આશક.

દુલ્હામીયાં—કલકત્તાનો એક મુફલિસ બોલીદરાજ પંચી

કબૂતરબાજ—કુલ્સૂમનો જૂનો આશક.

બદલુ—બેહરાંમ.ખાંનો ડરપોક નોકર.

ડાકટર ગુલામ જીલાની—બાંકીપુરનો રહેવાસી બર્દવાનનો સિવિલ સરજીયન.

કમર—પટનાના ફરેબી નવ્વાબનો દીકરો.

નસીર—બાંકીપુરનો એક સાધારણ નિવાસી અને ખુરશીદનો ભરથાર.

વ.જીર દરબારી, નોકર, સીપાહી, પોસ્ટમેન ડાકૂ વગેરે.

સ્ત્રી પાત્રો.

બેગમ—પટનાના ફરેબી નવ્વાબની રાણી. બહેરામ ખાંની છોકરી.

ખુરશીદલકા—પટનાના સાચા નવ્વાબની શાહજાદી અને પાછળથી નસીરની પરણેતર.

મામૂના—શરીફની દીકરી અને સલીમની ઔરત

ચમેલી—શરીફના પીતરાઇની છોકરી, પાછળથી અકબરના પુત્ર અજીજ.ની મોહરદાર.

ડાલી—એક ભલી દાસી.

કલસમ—બહેરામખાંની વિધવા બહેન. પાછળથી દુલ્હ મિયાંની નિકાહની ઔરત.

અકબરી—ડાકટર ગુ.લામ જીલાનીની છોકરી અને હુમીદની માશુક.

અરબન—ડાકટર ગુ.લામ જીલાનીની બીબી અને અકબરીની મા.

દાસીઓ, સહેલીઓ, નાચનારીઓ વીગેરે વીગેરે.

બનામે ખુદા.

૧

બારી બેચું બેઈમસાલ ઝુલ્જલાલ લાજવાલ
નજર પડા હરજા તુહી તુહી સબમેં મૌલા–બારી
તૂ આલમકા સરજન હાર તુ હય કિર્દિગાર સત્તાર
પયદા કરનહાર ગફ્ફાર માલિક પરવર સબકા
સબ કુછ તુજકો ઈખ્તિયાર હય, મૌત જીસ્ત
જીન્નો બશર અરજા ફલક મલક તલક્કા અફસર તુ–
દૌરે સુબ્હા શામ તુહી આગાજ તુહી અંજામ તુહી
રૅહમાન રૅહમાન દાયમ કાયમ રેહમાન
તુહી લાફાની હય તુહી માબુદ હય
આંખોંસે પિનહાં પર હરજા મૌજુદ હય
તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન,
તુ કરીમ તુ રહિમ કાદિર કદીમ બાકી–બારી

૨

મેરે વારકો રોકોરે–ઝોકો હરતરહ ઝોકો
સિરોહી યે હિલાલી–સિરોહી યે હિલાલી
હાં–મુંમ્કિન નહીં પડે ખાલી
ઈન હરબોંકી જરબોંસે યાં બહેં લહુકિ નદિયાં
નદિયાં હાં બહિયાં છુરિયાં ડુબેંગી ખુના મોજમે
ઓ બિનંટી પઠે કટતા હય યે તેરા પંતરા ભુલ જાના તન્ના–

૩

હમને છેડા કિસ નાગનકો
છુવતકી મારે ફુંકાર–હમને

૫

બાતનકી સબ ફસુંગરી બાતિલ કરતી હય .જરો.જ.રી
શીશેમેં ઉતરતી નહીં પરી, સબ મંતર હય બેકાર

૪

હમ વારિયાં ખાહો નખાહી યેહ અશ્કબારિયા
ફુલનમાલ ગલેમેં ડાલતી કાહે ના ડાલતી કાહે ના
કંગી ચોટીસે બે.જારિયાં, નાગન અભાગનકી .ખારિયાં
પ્યારી અખિયનમે સિયાહી ન સુર્મા
બનકે બયરાગન બિસારિયાં
કારી કટારિયાં, અણુકી આરિયાં
ખોટી કરો ન ઇન્કી ધારિયાં-

૫

જાને દે જાને દે હય યે ક્યા
બેકાર હય સારી તેહારિ યે ધુમ, કયસા પાપી હય .જમાના
તુને જાન ક્યા પાની પાની હો રાની
યે કૃસી નાદાની ઠાની યહ તુને
બદ ગુમાન હય શૌહર પર હય કયસી નારી,
બાતેં .કુ.જુલહી બનાના, જીમેં ક્યા હય જો તુ પીછે
પ.ડી હય યું મેરે, રો.જકી રો.જ યેહી બલા-

૬

કયસે કર રાખે કવાંરી કુમરિયા
અબ નહીં યાકી બારી ઉમરિયા
તાને પે તાના મુખ પર મારે
અપને પરાયે સારી નગરિયા-કયસે

બ્યાહ રચયે઼ કાહુસે ચાકો
તો ન રહેગી નીચી નજરિયાકય-સે

૭

કહું કાસે શરમકી હય બાત
મુશ્કિલસે કટતી હય રાત-નિગોડી
મોરિ સૂની હય બગિયા માલીસે ખાલી
ફુલે હયેં ફલ ફુલ પાત-દઇરે મોરે
ગયા પહેલા જમાના-અબ તો નિમાના
ગદરા ગયા ગોરા ગાત-મુઇ ચોલી ન અંગમે સમાત-

૮

નાર જાકી પતિવરતા વોહી શાદ જગમેં
શાદ જગમેં વોહી આબાદ જગમેં-નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાંકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગી ના ફરિયાદ જગમેં-નાર.
પાઇ જો કરકસા નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમ્પત હો સારી બરબાદ જગમેં-નાર.

૯

હાય અલ્લાહ અબ કયા કરૂં તબીબ અબ તલક ન મિલા
હાય અલ્લાહ અબ કયા કરૂં નસીબ અબ તલક ન ખુલા
કહાં મરગયે તમામ, ન બના યહાંભી કામ
હાય રે તબીબ, હાય રે નસીબ, હાય રે તબીબ
વો મર્દક વો મર્દક વો મર્દક ઘર બુલાકે સર ફિરાયેં
ચલેં બાબા કદમ કદમ અદમ વહમસે ઢુંડ લાયે-

૭

અબ તો દો.જખકે સિવા જાઇયે ફિલફાર કહાં
કીજે પરદેશમે જાકર ગિલયે જોર-કહાં
વો ગુનાહગાર ગયે હોંગે ભલા ઔર કહાં
ઢુંડિયે રયન બસેરે કે લિયે ઠૌર કહાં-વો મર્દક.

૧૦

પ્યારી પ્યારી હાંરે મોરે સાંજના તેહારી છટા કયા પ્યારી લાગે
અરસત પરસતહું મન હરસે, ફિરેભી દરશન કો મન તરસે
જીયા લલચાયે મોરે સાજના તેહારી છટા કયા પ્યારી
ઉન્કે અંદા.જપે .કુરબાન ખુશ અંદા.જ હુયે ંહો
ઉન્કે કદ મોંપે ફિદા હમદમોહમસાજ હુયે ંહો
માલો.જર હુસ્નો જવાનીપે મુઝે નાજ નાઠી
જીન્કે દામનસે લગીહું સબએ નાજ હુયે ંહો=અરસત

૧૧

સઁાવલ બાંકેરે નજર મોરી આ ગયે,
ના કછુ કહ ગયે ના કછુ સુન ગયે
મોહે બારી ઉમરિયાંમે રોગ લગા ગયે
કયા ખ.બરથી કે કોઇ તીરે અદા હોતા હોય
દેખ લેનાભી હસીનોંકા બલા હોતા હય
મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ જ.રા હોતા હય
જબ મય તનહાઇમેં હોતીહું સિવા હોતા હય
કિસમે પુછું કે મેહે દિલમેં યહ કયા હોતા હય

૧૨

દેખી સુરત તિહારી સિપહિયા
સુધ ન રહી મોહે તનકીરે-

નયન મિલાવત ચયન બિસાર ગયો
જાદૂભરી થી નજ.ર તોરી
બિહારકી આગ લગાઇ-સિપઇયા
જમીંપે કિસ તરહુ અય આસમાં રહે કોઇ
ગમે ખમોશકો કયું કર ભલા સહે કોઇ
હવાસ બાખ.તા મંહુપર હવાઇઆંખે ચયન
મેરા યે હાલ જો દેખે તો કયા કહે કોઇ

૧૩

આલી, સુરંગ હુ.જારા પલના, પ્યારા પલના ઝુલાવે લલના
જો અંખી ઝપકાઇયાં બધાઇયાં-
પડીં રંગીં રેશમકી ડોરીયાં, આરી આરી સબા દેવે લોરીયા
અનોખા પિંગુડા હિલાઇયાં
ધીમી ચાલસે મીઠી મીઠી નીંદકી બહાર દે
ઝપકે હુયં અબકે અભી નયનરી પઇયાં પડું
લજાજાયેં મોરે લાલકે લોચના
બચવા ચોકે ના યે સોચના પઇયા પડું લગજાયેં=આલી

૧૪

છુરી કટારીખ.દંગો પયકાં યે તેગ. જોહરદાર,
સિનાનો તીરો કમીનો તરકશ યહી હય સચ્ચે યાર
સિપર હય પુશ્તેપનાહ હરદમ તબર બીરાદર વાર,
મદદગાર સરબસર નિગેહબાં કમરબંધે હથિયાર
મજે. મજે.સે લહુ પીયોં ખૂની ખૂખારોંકે,
ગલે કટેંગે બડે. બડે. પાજી નાહાન્જારોંકે
મજે. મજે.સે લહુ પીયોં ખૂની ખૂખારોંકે,
અબ દિન આયા કાટ છાંટકા

૧૫.

નયનમેં ફિરત જોબનકા રંગ
ચીનીકી પુતલી તોરે ઢંગ –
ખટક કરન હાય કાહે અટક રહે
નયન નયનકે સંગ –

૧૬.

દેખુંગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા, પ્યારારી
ભૂલે હુવેથે હમેં, અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા, સારા સારા, સારારી—
એક મુદ્દતકા દુ:ખડા–
રખ્ખેગા ઉલ્ફત બહુમ અબ સબ કુન્બા
કુન્બા ફિરતાથા મારા મારા, મારારી–
દિલ ઉખડાહી ઉખડા–

૧૭.

આહાહા ન ખુલા ન ખુલા ઝાંસા મતલબકા ઢબકા
પાંસા યે સીધા તકદીરસે પડા
આહાહા ઉલટા સુલટા ચકમા થા દુબલા પતલા પઠ્ઠા
પર ખાસા તદીરસે લડા
આંખેં લડાઉં દિલદારસે પૈસા ઉડાઉં બીમાર સે
પાંચોં હ ઘીમેં શાને ખુદા હય પાનીપે આઇ બાલાઈ હય

૧૮.

બાંધા હો સેહરા કભી જાની તો હમ મૂહ ન દિખાય
હાથોં હો મેં હદી રચી જાની તો હમ હાથ કટાયઁ
ગુજરે ના દસેક સાલ, હય અભી વોહી ખિયાલ

હાં—યાદે સનમ કમ હો જીસે કયા મજાલ-
પ્યારી તેરા રૂખે પુરનૂર કભી ન આંખોંસે હુવા દૂર
બાર બાર ઈસ ઉલ્ફતકી, તહે દિલસે હું મશકૂર-

૧૯.

હોગી નગર બદનામી લંગર હટ મત કરના
ચારી ચકોરીસે હઁસનાં હઁસના
ઈસમેં હય એક ખટકા ન મોરી દુરગત કરના-
મુઝસે ન હોગી અયસી ઢિટાઇ
વોભી ખુલ્લમ ખુલ્લા કિસીસે ઉલ્ફત કરના-

૨૦.

કટી જીન્દગાની ગઇ નૌજવાની ગલે જંજાલ ન ડાલ
અભી હય અય જાની વહી આનાકાની કરો મંજુર વિસાલ
વાદે વઇદ કહાંકે કૌલ દીજે શાદીકા શાદી કરેં
વારી મયઁ દૂલહામીયાંકે હો શાદ શાદ શાદ
કૌલ ઈંજાબો કુબૂલ મિલા જીગરમેં હો રહી હય સનનનનન
જાતા રહા તેરા દિલકા ગિલા. ગલે મિલો ખુશી ખુશી

૨૧

મિલી પ્યારી બેટી તુ મુઝેં નૂરનિગાહ તુઝે કરલું મયજી ભરકે પ્યાર
દુલારી મેરી કરલું મય જી ભરકે પ્યાર-
યે થા અરમાન દેખું અપને અબ્બા જાનકી સૂરત
ખડી હય સામને આંખોકે કયા અર્માનકી સૂરત
મયઁભી નૌશાહ બનુંગા, અચ્છે ઘોડે ચઢુંગા
તુઝકો બનાઉંગા શાહબાલા, બેટા તુઝકો
{ હય હય અબ્બા કયા આપ અમ્માકે હોતે શાદી કરેંગે !)
{ ઘોટાલા નંબર ફેર)

ચુકા બયાનમેં બેટા, થા ધ્યાનમેં.
૯.બ તો હય ઠીક અપ્પા—મિલી પ્યારી

૨૨.

સુન અય દુખ્તે અંગૂર દિખાદે નુર હયા કર દૂર
નશેમે ચર રહેં મ.ખમૂર
બાકી કલાલી ભરભરકે પ્યાલી શીશા કર ખાલી
રહે આંખોમેં લાલી ગમે બેએમદાલી કાફૂર-
કાફ્કા ઘૂંઘટ હટાદે અતશી રૂખસારસે
દમ મેરા રૂકતા હય ઈસ બલ્લિરકી દીવારસે
જી નહીં ભરતાં હય અયસી લ.જ.જ.તે દીદારસે
આકે બેપરદા લિપટ જો સીનચે મય ખારસે-

૨૩.

કાનન સુની જાત
સૈયાંને બુલાઇ દૌરી દૌરારે-
સુધ બુધ આઇ લાઇ કહાંસે
માન બાત મોરે જિયાકી-
અત સુખદાઈ ભાઘ જહાંમે
આન બાન મોહે પીયાકી-

૨૪.

ચલા જારે બેદર્દી સિપાહિયા હરજૈયા. વાહિયા
તોરે સંગ નાહી બોલતી—
ગરજૈયા દુખ દઈયા-હરજાઇયા-વ.હિયા-તોરે સંગ
માનો માનો માનોજી માનો,
વાઅદા હમારા ઝુટા ન જાનો
આંખોસે આતા મૌકા જો પાતા પ્યારીકો મયઁ અપની
ગરવા લગાતા-

૨૫

બારે બાલમવા પ્યારે સાજનવા
તોરા દામનવા ચાહે જ઼માના-છુડાના મયઁ માનું નાહી
કોઈ તોહે બોલે મતવારી નાકારી તો પ્યારી
મયઁ માનું નાહીં, લાખ મનાયે કોઇ, મોકો રિઝાકે,
દેખું ન કાહુકો મયઁ આંખ ઉઠાકે—
કામનિયાંરે મેરા દમ યૂં ના ભરો
સાજનવારે શર્મિન્દા યૂં ના કરો—
માસૂના મુઝસે મિલનેકો બરજે તો ફિર કયા કરો
—મયઁ માનું નાહીં

૨૬.

દિલકર મિલકર સબ એક દિલકર હાં ગાઓ મુબારકબાદ
હમભી રાજી તુમભી રાજી હોં સબ હરદમ દિલ શાદા
ઉલઝન સુલઝન સબ કુછ ગુજરી હય ચકકરકી ફર્યાદ
શાદી ખાના આબાદીસે ગમ બર્બાદ
ધૂમ ધામસે પડેગી આજ બધાઇ, બધાઇ બધાઇ બધાઇ
ભારી ભેતકી ખૂબ હો ગઇ સફાઇ હારે હારે શિકવે સારે
આપસકે—

